



ת"פ 15627/03/19 - מדינת ישראל נגד מוחייה אל כמלאת, מועתז אבו עלין

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 15627-03-19 מדינת ישראל נ' אל

כמלאת(עציר) ואח'

בפני כבוד השופטת מיכל ברנט

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מוחייה אל כמלאת (עציר)

2. מועתז אבו עלין

הנאשמים

מזר דין
(נאשם 1)

הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בעבירות הבאות: נשיאה והובלת תחמושת, עבירה לפי סעיף 144(ב) סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**"); נשיאה והובלת נשק, עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק; נהיגה ללא רישיון, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961.

בהתאם לעובדות כתב האישום נאשם 1 (אשר יכונה להלן: "**הנאשם**") ונאשם 2 הינם בני דודים, הנאשם מעולם לא הוציא רישיון נהיגה והחל מחודש יוני 2018 החזיק ברכב מסוג רנו.

ביום 24/2/19, בשעה 20:00 לערך, נסעו הנאשמים ברכב מכיוון טול כרם אל עבר מחסום "תאנים" הסמוך ליישוב אבני חפץ, כאשר הנאשם נהג ברכב ונאשם 2 ישב לצידו.

במהלך הנסיעה נשא והוביל הנאשם נשק ותחמושת, כמפורט להלן:

נשק תת מקלע מאולתר מסוג קרלו; 9 שקיות שהכילו 750 כדורי תחמושת 5.56 מ"מ; 2 כדורי תחמושת 7.62 מ"מ. בהגיעם למחסום, במהלך חיפוש ברכב, נתפסו התחמושת והנשק.

ב"כ הצדדים הגיעו להסדר, לפיו הטיעון לעונש בעניינו של הנאשם יהיה פתוח, בעוד לגבי נאשם 2 אשר הורשע בנשיאה והובלת תחמושת הגיעו להסדר, לפיו יעתרו במשותף להסתפק בתקופת מעצרו כימי מאסרו (מאסר מיום 24/2/19 ועד ליום 2/12/19).



ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגיש רישום פלילי של הנאשם, גזר דין קודם בעניינו ורישום פלילי תעבורתי. בהתאם לרישום הפלילי של הנאשם, לנאשם 3 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, נשק וסמים, בגין הרשעתו בעבירות נשק נשפט ביום 5/1/10 למאסר של 7 שנים.

טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

טיעוני ב"כ המאשימה:

ב"כ המאשימה עתר לקביעת מתחם הנע בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, חילוט הרכב וקנס כספי וסבר, כי עניינו של הנאשם מצוי באמצע המתחם וזאת לאור נסיבות ביצוע העבירה ועברו הפלילי של הנאשם, הכולל, בין השאר, הרשעה משנת 2010 בעבירות נשק חמורות ופציעה בגינן נדון, כאמור, ל-7 שנות מאסר.

לטענתו של ב"כ המאשימה אותו עונש מאסר ממושך לא הספיק להרתיע את הנאשם ולהבין את חומרת מעשיו, דבר המלמד בצורך בענישה משמעותית ומרתיעה. עוד נטען, כי העבירות של נשיאת והובלת נשק הן חמורות ומסוכנות, היוצרות סיכון ישיר לחיי אדם, כמו גם עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה.

לבסוף, טען ב"כ המאשימה, כי נלקחה בחשבון הודאת הנאשם, החיסכון בזמן שיפוטי, אך יחד עם זאת לאלה יש ליתן משקל מסוים אל מול הצורך בהרתעה המחייב הטלת עונש משמעותי, לפחות 45 חודשי מאסר בפועל.

באשר לחילוט נטען, כי שוויי של הרכב הוא 18,000 ₪.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש:

ב"כ הנאשם עמד על החיסכון בזמן השיפוטי ונטילת האחריות, לא טען כנגד חומרתה של העבירה, אך טען כי מתחם הענישה שנקבע על ידי בתי המשפט נמוך באופן משמעותי מהמתחם אותו ביקש ב"כ המאשימה לקבוע.

עוד טען, כי יש ליתן משקל לענישה של נאשם 2, המחייבת את בית המשפט להידרש לטענה של אחידות הענישה, לא בבחינת עונש זהה, אך עונש פרופורציונלי לעונש שהושת בהסכמת המאשימה על נאשם 2. משכך, עתר לקבוע מתחם הנע בין 20 ל-48 חודשי מאסר ולמקם את הנאשם בשליש הראשון של המתחם אותו הוא הציג ואשר יסקר בסקירת הפסיקה שהוגשה על ידי הצדדים.

באשר לפסילה הסכים ב"כ הנאשם לפסילה וביקש כי הפסילה תחל מיום גזר הדין.



ב"כ הנאשם ביקש שלא לחלט את הרכב, אשר משמש את בני המשפחה ולטענתו, בנסיבות הספציפיות, בשל שווי הרכב ומצבו הכלכלי, יש מקום להימנע מחילוט הרכב, אך במידה ובית המשפט יחליט לחלט את הרכב, עתר ב"כ הנאשם שלא להשית קנס על הנאשם.

ב"כ המאשימה טען, בתגובה, כי עניינו של נאשם 2 אינו דומה לעניינו של הנאשם, הן לאור הנחיות פרקליט המדינה והן לאור העבירה השונה בה הורשע נאשם 2, נשיאה והובלת תחמושת.

ב"כ הנאשם התנגד להגשת הנחיות פרקליט המדינה, באשר לטענתו מדובר במסמך פנימי ובית המשפט אינו מקבל הנחיות המיועדות לפרקליטים המופיעים בבתי המשפט.

הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו.

פסיקה שהוגשה על ידי ב"כ הצדדים בתמיכה לעמדתם העונשית:

ב"כ המאשימה:

1. ע"פ 971/19 **מדינת ישראל נ' געביס** - המערער הורשע בעבירות של סחר בנשק, הושתו עליו 36 חודשי מאסר בפועל ובית המשפט העליון החמיר בעונשו והעמידו על 50 חודשי מאסר בפועל. אף פסק הדין סוקר את הפסיקה הנוהגת בעבירות של סחר בנשק.

2. ת.פ. 13301-07-18 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נ' בללו ואח'** בו הורשעו הנאשמים בניסיון לסחר בנשק, נשיאת נשק בצוותא וקשירת קשר לפשע. אף בפסק דין זה נסקרו בעיקר מתחמי ענישה הנוגעים לעבירה של סחר בנשק לצד מספר פסקי דין שסקרו ענישה הנוגעת לנשיאת נשק והחזקתו, כמפורט להלן:

א. ע"פ 9373/10 **ותד נ' מדינת ישראל**, הורשע הנאשם בנשיאת נשק והחזקתו ובית המשפט העליון קבע, כי אף שמקובלת ההשקפה, כי הגיעה העת להחמיר בענישתם של המבצעים עבירות בנשק, ראוי כי הדבר ייעשה בהדרגה ועל כן הקל בעונשו של הנאשם והעמיד את תקופת מאסרו על 30 חודשים חלף 50 חודשים שהושתו עליו על ידי בית המשפט המחוזי.

ב. ע"פ 3336/18 **מדינת ישראל נ' סמארה**, בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והחמיר בעונשו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בנשיאת נשק ותחמושת. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 14 ל-40 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל ובית המשפט העליון החמיר והעמיד את עונש המאסר על 24 חודשים.

ג. ע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מדינת ישראל**, נדחה הערעור של הנאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת והובלת נשק, ללא עבר פלילי, ואשר נדון ל-24 חודשי מאסר בפועל.

ד. ע"פ 2892/13 **עודתאללה נ' מדינת ישראל**, נדחה ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של



נשיאה והובלת נשק, היה בעל עבר נקי ונדון ל-21 חודשי מאסר בפועל.

ה. ע"פ 4345/18 **אבו עאמר נ' מדינת ישראל**, הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק ותחמושת. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 20 ל-48 חודשי מאסר, מדובר בצעיר ללא עבר פלילי, בית המשפט העליון אישר את המתחם שנקבע וקבע, כי בהתחשב בשיקול השיקום יש לחרוג מן המתחם ולהעמיד את העונש על 17 חודשי מאסר חלף 20 חודשים שנגזרו עליו.

פסק דין זה סוקר, כאמור, ענישה וממנו עולה כי מתחם העונש ההולם אשר אושר על ידי בית המשפט העליון נע בין 20 חודשי מאסר ל-48 חודשי מאסר בפועל לעבירות של נשיאת נשק ותחמושת.

3. **הנחיות פרקליט המדינה** - מדיניות ענישה בעבירות נשק ומטעני חבלה. אף לטעמי מדובר בהנחיות לתובעים המופיעים בפני בית המשפט.

ב"כ הנאשם:

ב"כ הנאשם הגיש פסקי דין רבים של בתי המשפט המחוזיים, בהם נקבעו מתחמי ענישה שונים, החל ממתחם ענישה הנע בין 9 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר בפועל; מתחם הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל; מתחם הנע בין שנת מאסר ל-3 שנות מאסר בפועל; מתחם הנע בין 15 ל-48 חודשי מאסר בפועל ומתחם הנע בין 18 ל-42 חודשי מאסר בפועל.

כן הוגש פסק דין של בית המשפט העליון - ע"פ 8133/15 **יונס נ' מדינת ישראל**, במסגרתו הורשע המערער בעבירות של החזקה ונשיאת נשק ועבירות תעבורה, הושת עליו עונש של 14 חודשי מאסר ובית המשפט העליון קבע כי העונש שהושת על המערער נוטה לקולא, אף בהתחשב בנסיבות לזכותו (אורח חיים נורמטיבי ותסקיר שירות מבחן חיובי).

דין והכרעה:

1. הערך החברתי שנפגע הוא הגנה על שלומו וביטחונו של הציבור, כאשר נשיאת נשק חם שלא כדין יוצרת סיכון שהנשק יגיע בסופו של דבר לגורמים שיעשו בו שימוש למטרות פסולות, אף לגורמים עוינים ויגרמו לפגיעה בגוף ובנפש.

בע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל**, עמד בית המשפט העליון על החומרה בעבירות הנשק כשקבע בהאי לישנא:



"כבר נאמר לא אחת בפסיקתנו כי מידת העונש המוטל בגין עבירות המבוצעות בנשק, מושפעת מפוטנציאל הסיכון הרב הטמון בנשק המוחזק שלא כדין ומהעברתו מיד ליד ללא פיקוח. בבוא בית-המשפט לגזור את הדין בעבירה של החזקה ונשיאה של נשק עליו להתחשב בנסיבות שבהן באה לידי ביטוי החומרה המיוחדת שבעבירה. בין היתר, ייתן בית-המשפט דעתו על סוג הנשק המוחזק שלא כדין, על כמותו, על התכלית שלשמה הוא מוחזק ועל הסכנה המוחשית שיעשה בו שימוש (השוו ב"ש 625/82 מחמוד נ' מדינת ישראל [1]). כאשר מדובר בנשק שעל-פי טיבו אינו מיועד להגנה עצמית, וכל כולו נשק התקפי רב עוצמה אשר השימוש בו יכול להביא להרג ללא הבחנה, יש בעבירת ההחזקה והנשיאה של אותו נשק חומרה מיוחדת." (ע"פ 1332/04 פס נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(5) 541, 544 (2004); ראו גם: ע"פ 7384/07 ליזמי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.3.08))."

על הצורך בענישה מחמירה בעבירות נשק עמד בית המשפט העליון אף לאחרונה.

בע"פ 4530/19 ג'זאוי נ' מדינת ישראל עת קבע:

"אין להקל ראש בחומרתן של העבירות בהן הורשע המערער. בית משפט זה שב ופסק כי אין להשלים עם ביצוען של עבירות נשק, וכי יש להחמיר בעונשם של המורשעים בעבירות אלו תוך מתן ביטוי עונשי הולם לסכנה הממשית הנשקפת ממעשיהם (וראו: ע"פ 135/17 מדינת ישראל נ' בסל [פורסם בנבו] (8.3.2017); ע"פ 2808/18 ג'ואמיס נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.7.2018))."

ובע"פ 4345/18 אבו עמאר נ' מדינת ישראל נפסק:

"עבירת נשיאת הנשק בה הורשע המערער היא עבירה חמורה, ורמת הענישה שראוי לקבוע בגינה צריכה להיות מחמירה. עמד על כך בית משפט זה בצינו:

נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמירות המדאיגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן, "התגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה (ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 12 לפסק דינה של השופטת עדנה ארבל (5.6.2013)).

לפיכך, איננו סבורים כי יש מקום להתערב במתחם הענישה שקבע בית המשפט קמא, אשר רצפתו (20 חודשי מאסר) תואמת בקירוב את שנפסק על ידי בית משפט זה בעבירות מהסוג בו עסקין, ביחס לנאשמים המצויים ברף התחתון של המתחם...."



2. **מידת הפגיעה בערך המוגן** - מדובר בתת מקלע מאולתר ובריבוי תחמושת אותם נשא הנאשם והוביל מקלקיליה אל תוך שטח ישראל. עבירה מעין זו, כאשר מדובר בנשק מסוג תת מקלע היא בעלת פוטנציאל נזק רב ולפיכך, מידת הפגיעה בערך המוגן הינה לפחות ברף הבינוני.

3. **הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה** - הנאשם נהג ברכב, אף שאינו מורשה לנהוג בו, כאשר בתוך הרכב הוסלקו הנשק והתחמושת אותם ביקש להעביר משטחי הרשות הפלשתינית אל תוך מדינת ישראל וזאת כשבתוך הרכב אדם נוסף אשר נשא תחמושת.

4. **מתחם הענישה** - לאחר עיון בפסיקה שהוגשה על ידי הצדדים סבורני, כי המתחם ההולם לעבירות שביצע הנאשם נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל.

5. **גזירת העונש המתאים לנאשם** - במסגרת זו יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. כאמור, לנאשם הרשעה משנת 2010 בעבירות נשק בגינה נדון ל-7 שנות מאסר ולמאסר על תנאי אשר פג תוקפו שבועיים לפני ביצוע העבירה. אף ענישה מחמירה שהושתה על הנאשם בעבר לא הרתיעה אותו מלבצע עבירה זו שוב.

עוד יש לזכור, כי לנאשם הרשעות קודמות בעבירות אלימות וסמים, כך שלא מדובר במי שעד לביצוע העבירה ניהל חיים נורמטיביים.

טענת ב"כ הנאשם כי יש ליתן משקל לעונש שהושת על נאשם 2 נכונה ככל שהדבר

נוגע ליחסיות המתבקשת מאחר והנאשם 2 הורשע בעבירה של נשיאת תחמושת ולא

בנשיאה והובלה של נשק.

בנסיבות אלה כשנלקחו בחשבון הודאתו של הנאשם וחסכון בזמן שיפוטי סבורני, כי יש למקם את הנאשם בחלקו העליון של המתחם ולאור האמור אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 38 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו 24/2/19.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת נשק שהיא פשע תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. חילוט רכבו של הנאשם, רכב מסוג רנו מספר רישוי 9666566.



ד. מאחר ורכבו של הנאשם חולט, איני מוצאת מקום להשית קנס על הנאשם.

ה. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 5 שנים מיום שחרורו ממאסר.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ג' טבת תש"פ, 31 דצמבר 2019, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד טובי הראל, ב"כ הנאשם עו"ד פאדי חמדאן והנאשם שהובא על ידי שב"ס.